



Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.292/2025/3.

A felperes:

(felperes neve) (lakcím)

A felperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Arthur ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperes:

(alperes neve) ((lakcím))

Az alperes jogi képviselője:

(név) pártfogó ügyvéd (cím)

A per tárgya:

személyiségi jogok megsértésének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 20.P.20.145/2023/25. számú ítélet és 20.P.20.145/2023/33. számú kiegészítő ítélet

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

felperes, 20.P.20.145/2023/27., alperes, 20.P.20.145/2023/26.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy az alperes által felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 141.000 (száznegyvenegyezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az alperes pártfogó ügyvédje munkadíját az alperesi fellebbezés kapcsán az alperes, a felperesi fellebbezés kapcsán a felperes viseli.

A felperest 20.000 (húszezer) forint, az alperest 15.000 (tizenötezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezi az esedékesség napjáig az államnak a NAV illetékbevételei számlájára.

Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő 60. nap.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] Korábban a peres felek közös tulajdonában állt a (település neve), (ingatlan címe) szám alatti ingatlan, melynek kapcsán a viszonyuk elmérgesedett. Közöttük nézeteltérések, vitás helyzetek alakultak ki, amellyel összefüggésben több polgári per és végrehajtási eljárás is volt közöttük.

[2] A peres felek 2021. február 24-én 13 óra körül találkoztak egymással az ingatlan udvarán, amelynek során újabb vita alakult ki közöttük.

[3] A vita közben az alperes egy kb. 1 méter hosszúságú vékony léccel néhányszor megütötte a felperest, aki a bal karját a feje fölé emelve védekezett. A felperes bal alkarján a bántalmazás miatt, az ulna fejecs felett, egy kb. 1 cm átmérőjű felületes hámhorzsolás keletkezett. A sérülés 5 napon belül gyógyuló volt.

[4] A felek kölcsönösen feljelentették egymást a dulakodás miatt. Az ennek alapján a (X) Járásbíróság előtt (.....) szám alatti büntetőeljárásban a bíróság a 86. sorszámú ítéletével a felperest felmentette a testi sértés vétségének vádja alól, ugyanakkor megállapította az alperes bűnösségét testi sértés vétségében és egy év próbaidőre próbára bocsátotta. A bíróság az ítéleti tényállást (tanú neve) tanú vallomása, az intézkedő rendőrök feljegyzései és a látlelet alapján állapította meg. Értékelhető bizonyíték hiányában nem találta megállapítottnak, hogy az alperes is megsérült a dulakodásban.

A kereset és az ellenkérelem

[5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, az alperes azzal a magatartásával, hogy 2021. február 24. napján 13 óra körül (település neve)on, a (ingatlan címe) szám alatti ingatlan udvarán – vita során – felvett egy 2 cm vastagságú, 1 méter hosszúságú lécet és azzal egynél többször felé ütött és el is találta őt, amivel a bal alkarján 1 cm hámhorzsolást okozott, megsértette a testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát. Kérte kötelezni az alperest 400.000 forint sérelemdíj és annak 2021. február 25. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére és kérte az alperes perköltségben való marasztalását. Perköltségét a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződésben szereplő díjmegállapodás alapján számította fel. A díjmegállapodás szerint a megbízott munkadíja 18.000 forint/óra azzal, hogy az elszámolás félórás időszakokban történik és a megkezdett félórás időszak teljes fél óraként kerül elszámolásra. Óradíj jár a konzultációért, a keresetlevél megszövegezéséért, benyújtásáért, valamint az egyes jegyzőkönyvek alapján a perbeli képvisellel tárgyaláson töltött tényleges időszakokért. Az egyes tárgyalások előtt esetenként egy-egy óra felkészüléssel töltött időt vesznek figyelembe a felek azzal, hogy a felkészülési

díj 12.000 forint/óra. A konzultációra és a keresetlevél készítésére 4 órát (72.000 forint), a két tárgyalásra való felkészülésre összesen 2 órát (2 x 12.000 forint), a perfelvételi tárgyaláson való részvétel miatt 1,5 órát (27.000 forint), valamint az érdemi tárgyalásra 1 órát (18.000 forint), összesen 141.000 forint ügyvédi munkadíjat számított fel. Keresete jogalapját a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) – (2) bekezdésében, 2:43. § a) pontjában, 2:51. § (1) bekezdés a) pontjában, 2:52. § (1) – (3) bekezdésében, 6:519. §-ában, 6:526. §-ában, 6:532. §-ában, 6:48. §-ában jelölte meg. Emellett hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 264. § (1) bekezdésére. E jogszabályi rendelkezés alapján a büntetőeljárás során megállapított tényállás irányadó a bűncselekmény elkövetése megállapíthatósága szempontjából. A Kúria Kf.39.942/2021/8. számú határozatára hivatkozva kiemelte, a testi épséghez, egészséghez való jog a legalapvetőbb személyiségi jog és annak bármilyen módon történő megsértése megalapozza a sérelemdíj iránti igényt. Az alperes nem bizonyította a büntetőeljárás során sem, hogy provokálta a vita kialakulását. Az orvosi látogatást egyértelműen alátámasztotta, hogy az alperesi bántalmazás miatt sérelmet szenvedett, amely nem bagatell, a támadás halálfélelmet váltott ki benne.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, a felperessel régóta haragos viszonyban áll. Nem tagadta, hogy a fenti időpontban egymással szóváltásba kerültek, ami kölcsönös dulakodásba torkollott. Tagadta, hogy a felperest ütlegette. A sérülést az okozta, hogy támadólag lépett fel vele szemben és emiatt ő hátrált saját ingatlana felé, az ottani palakerítésbe nőtt ecetfa letöredezett ágai okozhatták. Állította, hogy a testi kontaktust a felperes provokálta. Hivatkozott a Ptk. 1:4. § (1) – (3) bekezdésére, valamint Ptk. 1:5. § (1) bekezdésére. A bírói gyakorlatra utalva hangsúlyozta, önmagában a jogsértés a sérelemdíj iránti igényt nem alapozza meg, bagatell sérelmek esetén nincs helye sérelemdíj alkalmazásának. A sérelemdíj megítélése szempontjából értékelendő körülményeket mérlegelve, megítélése szerint a felperest sérelemdíj nem illeti meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletében a kereseti kérelemnek megfelelően a jogsértést megállapította, valamint kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 forintot és annak 2021. február 25. napjától járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát azzal, hogy a késedelmi kamat a külön jogszabályban megállapított veszélyhelyzet teljes idejére 2022. november 10. napjától legfeljebb 25 %-os mértékben érvényesíthető. Az alperest 100.000 forint perköltségben marasztalta. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperest kötelezte 36.000 forint eljárási illeték megfizetésére, továbbá megállapította, hogy az alperes pártfogó ügyvédje munkadíját az alperes viseli.

[8] Határozatának indokolásában rámutatott, a felperes az alperes bűncselekményt megvalósító magatartásával okozott személyiségvédelmi igényt érvényesített a perben. Az alperes bűnösségét a büntetőbíróság megállapította, amelyben megállapított tényállás az ebből eredő vagyoni jogi következmények levonása tekintetében a polgári bíróságot köti. Ezért a büntetőügyben eljáró bíróság döntése és az alperes bűnössége megállapítása alapjául szolgáló tényállás a jelen perben már nem vitatható.

[9] A büntetőeljárás során szerzett bizonyítékból az az alperesi védekezés nem volt megállapítható, amely szerint a felperes kezdeményezte a tettelegességgig fajuló vitát, a jelen perben sem merült fel olyan bizonyíték, tény, amely ezt az alperesi állítást alátámasztotta. A rendelkezésre álló adatokból nem találta megállapíthatónak, hogy a vitát ki provokálta, illetve hogy az alperes ennek kapcsán szintén sérülést szenvedett. Utalt arra, a bíróságnak tudomása

van arról, hogy a felek között nemcsak szóbeli, hanem tettegességig is fajuló vita korábban is kialakult, amelynek során a felperest marasztalta el a bíróság. Mindezek alapján helytállónak ítélte azt az alperesi védekezést, hogy a tettegességig fajuló vita kölcsönös volt a felek részéről, azonban az a sérelemdíj mértéke szempontjából értékelhető körülmény.

[10] Mindezek alapján a személyiségi jogsértésként objektív jogkövetkezményét megállapíthatónak találta.

[11] A sérelemdíj iránti igény megalapozottságának megítélésénél jelentőséget tulajdonított annak, hogy a vita a felek között hosszabb időre visszanyúlóan fennállt, és az, mint a perbeli esetben, kölcsönösségen alapult. Mérlegelte, hogy az irányadó tényállás szerint az alperes volt, aki bottal bántalmazta a felperest, aki a támadás elhárítása során ténylegesen 5 nap alatt gyógyuló felületen hámsérülést szenvedett. Az alperes a személyiségi jogsértéssel könnyű testi sértés vétségét követte el. Kiemelte, a felperes az alpereshez képest erőfölénnyel rendelkezik, ezért nem találta megállapíthatónak azt a felperesi állítást, hogy az eset kapcsán halálfélelme volt. Figyelembe vette, hogy a felperes maga sem hivatkozott arra, miszerint az alperes kezdeményezte a vitát. Utalt arra, bár a hámsérülés csekélynek minősül, figyelembe kellett venni, hogy téli időszak lévén a felperes vastagabb ruházatot viselt és ennek ellenére keletkezett a sérülése. Kiemelte, a keresetlevél nem lelki, hanem az elszenvedett testi sérülésre mint nem vagyoni sérelemre hivatkozik. Mindezek figyelembevételével 150.000 forintban találta megállapíthatónak a sérelemdíj összegét, amely így a jogsértés kompenzálásra alkalmas és betölti a jogintézmény büntető szerepét is.

[12] A perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés kapcsán megállapította, a sérelemdíj jogalapja bizonyítást nyert és a felperes igénye sem volt nagymértékben eltúlzott, ezért az alperes köteles a felperes jogi képviselőjével felmerülő perköltségeinek a megfizetésére a Pp. 83. § (3) bekezdése alapján. A perköltség összegét az IM r. 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte azzal, hogy a kereset jogalapja a büntetőeljárásban eldőlt, e körben bizonyítás lefolytatására nem volt szükség, a keresetlevél sem tartalmaz részletesebb okfejtést, az mindössze egy érdemi oldalból áll, ezen kívül a felperesi képviselőnek az alperes két érdemi oldalból álló ellenkérelmét kellett tanulmányoznia és két tárgyaláson jelent meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[13] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával kérte a jogsértés megállapítását, az alperes által fizetendő sérelemdíj 400.000 forintra és annak 2021. február 25. napjától járó késedelmi kamatára, továbbá a perköltség összegének 141.000 forintra történő felemelését. Kérte, kötelezze a bíróság az alperest másodfokú perköltségének megfizetésére azzal, hogy jogi képviselője nem tartozik áfa körbe.

[14] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem hozott döntést a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontján alapuló, a jogsértés megállapítására vonatkozó keresetéről.

[15] Érvelése szerint tévedett az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének meghatározása során. Hangsúlyozta, mivel a legalapvetőbb személyiségi joga szenvedett sérelmet, indokolt lett volna a számára megítélt sérelemdíj magasabb összegű megállapítása. A sérelemdíj mértékének megállapításakor mérlegelt körülmények körében nem mellőzhető az a szempont sem, hogy a szomszédok közötti vita eszközül a bántalmazást választotta, holott tudja, hogy a hasonló jogi jellegű vitáknak mi a kulturált rendezési módja, hiszen a felek között már számos per volt folyamatban. Érvelése szerint a keresetben megjelölt összeg alkalmas az alperes további jogsértéstől való visszatartására.

[16] Az elsőfokú bíróság indokolatlanul csökkentette a felszámított ügyvédi munkadíj összegét azzal az indokkal, hogy a jogi képviselő által elvégzett ügyvédi tevékenység nem áll

arányban a felszámított perköltséggel. Álláspontja szerint a megbízási szerződésben felszámított ügyvédi munkadíj nem eltúlzott mértékű, a jelenleg ismert ár- és értékviszonyokra tekintettel a megbízási szerződésben meghatározott 18.000 forint óradíj visszafogottnak tekinthető, a felszámított egyes tételek a megbízási szerződésen alapulnak, amelyek az egyes eljárási cselekményekhez kapcsolódnak óraszám szerint elszámolva. A felszámított perköltség csökkenthetőségének szempontjait érintően hivatkozott a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú precedensképes határozatára és azt részletesen ismertette. Az abban foglaltak alapján az elsőfokú bíróság a felszámított perköltséget nem csökkenthette volna, mert annak a Kúria határozatában részletezett feltételei nem állnak fenn.

[17] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, az alperes perköltségben való marasztalásának mellőzését és a felperesnek az első- és másodfokú perköltség (illeték, pártfogó ügyvédi munkadíj) 15 napon belüli megfizetésére kötelezését kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra, új határozat hozatalára utasítására irányult.

[18] Fellebbezése indoka szerint az elsőfokú bíróság a felderített tényállásból, a rendelkezésre álló bizonyítékokból téves mérlegelés és jogértelmezés útján jutott arra a megállapításra, hogy a felperes által elszenvedett sérelem olyan mértékű, amely miatt a felperest sérelemdíj illeti meg és a felróhatóság szempontjából a közrehatás mértékét nem értékelte kellő súllyal. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság döntése ellentétes a hivatkozott joggyakorlattal. Kiemelte, a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. A Ptk. a sérelemdíj megítéléséhez, annak összegszerűsége meghatározásához az eset összes körülményének mérlegelését írja elő.

[19] Hivatkozása szerint az ítélet indokolása ellentmondásos, az ítélet szerint a büntetőeljárásban megállapított tények nem vitathatók, de valószínű, hogy a felperes is közrehatott az összetűzés kialakulásában. E körülmény mérlegelését azonban az ítélet nem tartalmazza. Az indokolás szerint a bíróságnak tudomása volt arról, hogy a felek között a korábbiakban voltak egyéb peres eljárások, az azonban nem derül ki az indokolásból, hogy e tény milyen mértékben hatott közre a döntés kialakításában. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe a sérülés bagatell jellegét. Utalt arra, az ítélet szerint csak a kabát miatt lett ilyen kicsi a seb, de ez nem befolyásolja azt aényt, hogy csak 1 cm-es zúzódásról van szó, a sérülés nem volt nagyobb egy szúnyogcsípésnél.

[20] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását, az alperes fellebbezése kapcsán annak helybenhagyását kérte. A fellebbezési érvelés kapcsán ismételten hivatkozott a Kúria Kf.39.942/2021/8. számú precedensképes határozatának elvi tartalmára. Az alperes felelősségét nem lehet relativizálni azon az alapon, hogy nem tért ki a vitatkozás elől, hiszen a társulajdonosok közötti vita útján is lehetett volna rendezni. Az alperes azonban nem maradt a verbalitás szintjén, hanem tettelesen kezdte bántalmazni haragját.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[21] A felperes fellebbezése részben alapos, az alperes fellebbezése alaptalan.

[22] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a

371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Az alperes fellebbezése alapján az ítéltáblának elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó fellebbezési kérelmet kellett vizsgálnia. Az ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 379. §-a, 380. §-a és 381. §-a szerinti esetekben kerülhet sor. A 379. § és a 380. § az ott írtak megvalósulása esetén az ítélet kötelező hatályon kívül helyezését kötelezővé teszi, míg a 381. § alapján az ítélet hatályon kívül helyezése az elsőfokú eljárás lényeges, az érdemi döntésre kiható, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható eljárási szabálysértés megvalósulása esetén történhet. Az ítéltábla kötelező hatályon kívül helyezési okot nem észlelt, az alperes pedig fellebbezésében nem jelölt meg a Pp. 381. §-át megalapozó eljárási szabálysértést.

[23] Az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletében döntött a felperesnek a jogsértés megállapítása iránti keresetéről, annak helyt adó döntést hozott. Ebből következően a felperes jogsértés megállapítására irányuló perorvoslati kérelme okafogyottá vált. Miután a kiegészítő ítélet fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, a másodfokú eljárásban már nem volt vitatott, hogy az alperes a keresetben megjelölt magatartásával megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez való személyiségi jogát [Ptk. 2:43. § a) pont]. Ennek megfelelően a másodfokú eljárásban az alperes és a felperes per fő tárgyát érintő fellebbezése kapcsán az ítéltáblának a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkörének gyakorlásával abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt körülmények megfelelő mérlegelésével állapította-e meg a sérelemdíj összegét.

[24] Annyiban helytálló az alperes fellebbezési érvelése, hogy önmagában a személyiségi jogsértés ténye nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát (BDT2018. 3821.I.). Azt azonban, hogy a felperest a jogsértő magatartással összefüggésben nem vagyoni sérelem érte, maga sem tett vitássá. Védekezése arra irányult, hogy a felperes nem szenvedett el olyan mértékű immateriális sérelmet, amely sérelemdíj megfizetését indokolná (bagatell sérelem). Helytálló az az érvelése, hogy a bírói gyakorlat szerint a sérelemdíj iránti követelés megalapozatlan a személyiségi jogsértés tényének megállapíthatósága esetén is, ha a sérelem nem olyan mértékű, amely preventív kompenzációt és ezzel együtt a magatartás magánjogi büntetését igényelné (BDT2017. 3657.).

[25] Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy a felperes a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogának megsértése miatt a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján sérelemdíjra tarthat igényt.

[26] A bíróságnak a mérlegelés körébe vonandó a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt szempontok értékelésével kell megállapítania az adott személyt ért hátrányokat és annak alapján eldöntenie, hogy a sérelmet szenvedett fél jogosult-e sérelemdíjra, amennyiben igen, akkor milyen összegszerűségben. Tény, hogy az alperes magatartásával a felperes testen sérülést okozott. E sérülés kétségtelenül rövid idő alatt gyógyult, azonban nem vitathatóan addig is az kellemetlenséget, fájdalmat okozott. A testi épség, egészség ily módon történő megsértése – az alperes fellebbezési érvelésével ellentétben – kompenzálást igénylő nem vagyoni sérelmet eredményez, az nem tekinthető bagatell sérelemnek, figyelemmel arra is, hogy a magatartás bűncselekményt is megvalósított.

[27] Az alperesi fellebbezésnek az elsőfokú ítélet indokolását érintő kifogásai a megítélt sérelemdíj összegszerűségét érinthetnék, a sérelemdíj leszállítására vonatkozó kérelme azonban nem volt, ezért az e körben előadottakat az ítéltábla figyelmen kívül hagyta.

[28] Ezek után a felperes fellebbezését illetően nem látta indokát az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj összege megváltoztatásának. Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen határozta meg a sérelemdíj jogintézményének funkcióit és azokat a körülményeket, amelyeket a bíróságnak a sérelemdíj meghatározásakor vizsgálnia kell. Egyetért azzal, hogy

mindezen szempontok együttes értékelésével a megítélt 150.000 forint sérelemdíj alkalmas az alperes jogsértő magatartásával okozott hátrány reparálására, és a jogsértés súlyához mérten eleget tett preventív funkciójának is.

[29] Az ítéltábla tehát egyetért az elsőfokú ítélet e körben kifejtett indokaival, annak megismétlése nélkül csupán visszautal arra.

[30] Megalapozottan sérelmezi ugyanakkor a felperes az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését.

[31] Az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezése a Pp. 83. § (2) bekezdés második fordulatán alapszik, amely jogszabályhely alkalmazását az alperes fellebbezése nem érintette.

[32] A felperesi perköltség felszámítása a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződésen alapul. A megbízási díj az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. 28. § (1) bekezdése szerint szabad megállapodás tárgya. A megbízási szerződésben a felek az ügyvédi munkadíjat óradíjban határozták meg, a felperes ennek alapulvételével órakimutatás alapján számította fel a perköltséget.

[33] Az IM r. 2. § (2) bekezdése feljogosítja a bíróságot, hogy kivételes esetben a kikötött ügyvédi díjat mérsékelje, ha a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a munkadíj nem áll arányban. A Kúria a felperes fellebbezésében is hivatkozott precedensképes határozatban meghatározta az arányosság vizsgálatának objektív szempontjait [44]. E szerint a vizsgálat objektív szempontja, hogy az ügyvéd tényleges perbeli tevékenysége a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek megfelelt-e: a tárgyalásokon részt vett, a pervitelhez szükséges periratokat elkészítette, határidőket betartotta, azaz ügyfele jogi képviselét az eljárási jognak megfelelően ellátta.

[34] A Kúria rámutatott, a tényleges tevékenység arányossága szempontjából nem vizsgálható, hogy az ügyvéd beadványai milyen terjedelműek és nem értékelhető munkája tartalmi minősége sem. Óradíjon alapuló elszámolás szerinti munkadíj arányosságának vizsgálata nem szűkíthető le a bíróságon töltött időtartamra, vagy nem jelenti azt, hogy a bíróság véleménye szerint egy perirat elkészítése mennyi időt vesz igénybe.

[35] Az elsőfokú bíróság döntése meghozatalakor nem a kikötött óradíjat tekintette a piaci viszonyokhoz képest kirívóan eltúlzottnak, hanem a peres eljárásra fordított időt ítélte aránytalanak a felszámítottéhoz képest. Az ítélet indokolásából az tűnik ki, hogy a keresetlevél elkészítésére, valamint a tárgyalásokra való felkészülésre felszámított időt kifogásolja, az azonban ítéletéből nem derül ki, hogy e tevékenységek kifejtésére milyen időtartamot tekint arányosnak. A díjmegállapodás 6. pontja egyértelműen rögzíti, hogy a tárgyalásokra való felkészülés időtartamát minden esetben egy-egy órában határozták meg a felek 12.000 forint/óradíj alapulvételével. A szerződési szabadság Ptk. 6:59. § (2) bekezdésében megfogalmazott elvéből következően a bíróság ettől nem térhet el. E szerződéses tartalom lényegében fix összegben, 12.000 forintban határozza meg a tárgyalásokra felkészítéséért felszámolható ügyvédi munkadíjat.

Kétségtelen, hogy a perbeli kereset ténybeli alapját a megelőző büntetőeljárás és az abban hozott jogerős határozat adja. Ez azonban nem teszi mellőzhetővé a polgári per megindítását megelőzően az ügyvéd és az ügyfél közötti konzultációt, illetve a polgári jogi igény érvényesíthetőségére interpretált keresetlevél elkészítését. Az ítéltábla álláspontja szerint az így felszámított 4 óra nem aránytalanul eltúlzott.

[36] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az alperes által fizetendő perköltség összegét a felperes által felszámított 141.000 forintra felemelte. A perköltségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása nem érinti az elsőfokú ítélet illetékviselésére vonatkozó rendelkezését.

[37] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

[38] A felperes és az alperes per főtárgyát érintő fellebbezése egyaránt alaptalannak bizonyult, ezért a felperes és az alperes az ellenérdekű fél fellebbezése tekintetében pernyertesnek tekintendő, és a Pp. 83. § (1) bekezdésének általános szabálya érvényesül a perköltség viselésére vonatkozóan. A felperes azonban a Pp. 81. §-a szerinti perköltség-felszámítást nem csatolt, ezért az alperesi fellebbezés eredménytelensége kapcsán perköltségre nem tarthat igényt. A másodfokú eljárásban felmerült költsége a Pp. 83. § (5) bekezdése a terhén marad.

[39] Az alperes képviselőt ellátó pártfogó ügyvéd munkadíját az alperesi fellebbezéshez kapcsolódóan az alperesnek, a felperes fellebbezésével összefüggésben pedig a felperesnek kell viselnie [Pp. 101. § (3) bekezdés, Pp. 83. § (1) bekezdés].

[40] A tárgyi költségfeljegyzési jog folytán feljegyzett a peres feleknek a fellebbezésükhöz kapcsolódó fellebbezési eljárási illetéket (illetékalap felperes fellebbezése kapcsán: 250.000 forint, alperes fellebbezéséhez igazodóan 150.000 forint) a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján viselniük kell.

[41] Tájékoztatja az ítéltábla a felperest és az alperest, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetniük. Megfizetésük során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti a felperest és az alperest, amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizetik meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetniük.

[42] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2025. október 18.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró